

עין שבע – טבחה:

עין שבע – טבחה:

טבחה (או עין שבע) הינה מכלול קדוש לנצרות הממוקם בבקעה קטנה בצפון הכנרת. זהו מתחם שופע מעיינות שזכה לשם היווני הפטפגון (שבעה מעיינות), ועל כן ניתן לו השם העברי - עין שבע. במכלול זה ממוקמות שתי כנסיות נוצריות שנבנו כאן בשל זיהוי המקום עם ניסים ואירועים המוזכרים בברית החדשה - "נס הלחם והדגים" והענקת מעמד הבכורה לפטרוס לאחר צליבת ישו הנוצרי. שתי הכנסיות מהוות את אחד מאזורי העלייה לרגל המרכזיים לצליינים בארץ, ונכללות במסלול "דרך הבשורה" - שביל ארוך המיועד לצליינים, מאזור נצרת עד כפר נחום.

איך להגיע:

הכנסיות נמצאות בצמוד ומדרום לכביש 87, החולף בצפון הכנרת. יש להגיע לצומת כפר נחום (מפגש כביש 90 וכביש 87) ולפנות דרומה בכביש 87. אחרי 250 מ' יש בכביש עיקול חד מזרחה, ובמרחק 300 מ' נוספים מסעף דרך הגישה לכנסיית הלחם והדגים.

החנייה במתחם זה כרוכה בתשלום (נכון לינואר 2015, 5 ש"ח לרכב פרטי). לאחר הביקור במתחם כנסיית הלחם והדגים, נצא (ברגל) לכביש 87, ונמשיך מזרחה. לאחר 200 מ' מסתעף ימינה (דרומה) שביל גישה (רגלי בלבד) לכנסיית בכורת פטרוס (מנזה כריסטי), ואחריה נמצא מפרץ חנייה לאוטובוסים בלבד. למעדיפים חנייה ללא תשלום, הכרוכה בהליכה משמעותית יותר, בקצה מפרץ החנייה, בסוף הגדר סביב טבחה, יש רחבת חנייה קטנה מימין לכביש, המאפשרת חנייה לרכבים ספורים בלבד. במרחק עשרות מטרים יש פנייה שמאלה (צפונה) לדרך עפר, המובילה לחניון עפר מעל לכביש. בחניון זה ניתן לחנות (יש לפנות הסמוך בזהירות רבה). חניון זה מתאים גם למבקרים במפל איוב. מהקצה המערבי של החניון נרד בשביל עפר קצר ותלול ונחצה בזהירות את הכביש חזרה לכיוון מתחם הכנסיות.

כנסיית נס הלחם והדגים:

כנסייה זו, השייכת למגזר הבנדיקטני, הוקמה לציון אחד הניסים המפורסמים בברית החדשה, בו האכיל ישו המון משתתפים רב (לפי רוב הגרסאות, חמשת אלפים בני אדם) עם שני דגים וחמש כיכרות לחם, ועוד נותר "עודף" משמעותי. נס זה מתואר במספר גרסאות שונות בספרים השונים של הברית החדשה. אדמות הכנסייה נרכשו בשנת 1887, ועוד בתקופת השלטון העות'מאני התגלו במקום שרידי כנסייה קדומה מהתקופה הביזנטית ובה ממצא ייחודי - רצפת פסיפס מפוארת ובה מצויירים מגוון צמחים ובעלי חיים, וכן מתקן למדידת מי הגילוס (נילומטר). המקום שופץ במאה השישית, ואז נוספו לו פסיפס הלחם והדגים וכתובות הקדשה ביוונית. הכנסייה חרבה בפלישה הפרסית לארץ ישראל בשנת 614 לספירה. חפירות ארכיאולוגיות בתקופת המנדט הבריטי העלו כי מתחת לכנסייה הביזנטית (מהמאה החמישית) נמצאים שרידי כנסייה קדומה יותר.

הכנסייה המודרנית בה אנו נמצאים הושלמה ב-1982, ובקדמתה נמצאת מבואה פתוחה עם בריכת מים מודרנית, בה זורמים המים מפיותיהם של שבעה דגי ברונוזה - בהתאם למספר המעיינות הנובעים כאן.

מחוץ לכנסייה עצמה ניצבים אגן טבילה עתיק מהתקופה הביזנטית, שהובא לכאן מהר חברון, וכן בית בד הבנוי בזלת.

ב-18 ביוני 2015 הוצת אזור המבואה והכניסה לכנסייה בידי אלמונים, כאשר החשד נופל על גורמים יהודים קיצוניים, אירוע שגרם לזעזוע ציבורי.

בשלב זה (יוני 2015) הכנסייה סגורה למבקרים עד לשיקום הנוקים.

שעות פתיחת הכנסייה (נכון לינואר 2015): שני-שישי: 0800 - 1645

שבת: 0800 - 1445

סגור ביום ראשון.

בכניסה לכנסייה עצמה יש שלט נוסף ובו שעות הסגירה הן ב-1700 בימות החול ו-1500 בשבת, כך שניתן להניח שהכניסה ברכב אפשרית עד 15 דקות לפני שעת הסגירה.

כנסיית בכורת פטרוס:

כנסייה זו, הנמצאת ממזרח לכנסיית הלחם והדגים, מנציחה אירוע נוסף במסורת הנוצרית. לפי סיפורי הברית החדשה, לאחר צליבת ישו, הוא שב לחיים והתגלה לתלמידיו מספר פעמים בטרם עלה השמימה. באחד המפגשים, הוא נפגש לחוף הכנרת עם שבעה מתלמידיו ומעניק את הבכורה לפטרוס, שהופך למנהיג הנוצרים לאחר מות ישו. הכנסייה נבנתה בשנת 1935 ע"י נזירים קתולים-פרנציסקנים, על בסיס כנסיות קדומות יותר, ויושבת על מחשוף סלע. סלע זה זוהה כ"שולחן"

עליו סעדו ישו ותלמידיו, ולכן זכה המקום לשם "מנזה כריסטי" - "שולחן המשיח".

שביל הגישה מהכביש אל הכנסייה עובר דרך שדרה נאה של עצי פיקוס השדרות, ולצידה שתי סככות המשמשות צליינים. כל אחת מהן מוקדשת לשני האפיפיורים שביקרו כאן - פאולוס השישי ב- 1964 ויוחנן פאולוס השני ב- 2000.

הכנסייה בנוייה אבני בזלת שחורות, ובליבה הסלע המקודש. לכנסייה חלונות צבעוניים.

מכנסייה זו, בניגוד לכנסיית הלחם והדגים, ניתן לרדת לחוף הכנרת עצמה. במדרגות הירידה לחוף טבוע תבליט מודרני של דג.

שעות פתיחת הכנסייה (נכון לינואר 2015): 0800 - 1650 (לא נכתב דבר לגבי סגירה ביום ראשון).

שירותים למטיילים:

- מגרש חנייה, שירותים ציבוריים בתשלום.

הערות ואזהרות:

- זהו מקום קדוש, אנא הקפידו על לבוש צנוע ושמרו על השקט.
- הסמוך, כדאי לעשות הפרדה בין הביקור למבקרים גם במפל איוב. בכנסיות ובין הביקור במפל.



